

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **EPHOT48 s. r. o.**
se sídlem Široká 37/7, Praha 1
proti

žalovanému: **Ústřední inspektorát České obchodní inspekce**
se sídlem Štěpánská 44, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2023 č. j. ČOI 34910/23/O100/Br/, sp. zn. ČOI 76692/22/1000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce (dříve The Gunstberger Group s. r. o.) se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a hl. m. Prahy (dále též „ČOI“) ze dne 6. 10. 2022 č. j. ČOI 121675/22/1000, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za porušení ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole v rozhodném znění (dále jen „kontrolní řád“), čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) téhož zákona, a dále mu byla v souladu s § 95 odst. 1 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. J.

250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč, stanoveno místo a lhůta a splatnosti, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce jako kontrolovaná osoba ve stanovené lhůtě 10 dnů neposkytl kontrolnímu orgánu požadované nabývací doklady ke kontrolovaným výrobkům (taktická vesta EPHOT, dále jen „předmětný výrobek“) nebo informaci, že výrobcem je kontrolovaná osoba, neposkytl požadované doklady, které identifikují všechny subjekty, jímž by výrobek již dodán, rovněž neposkytl stav aktuální skladové zásoby těchto výrobků, návod k použití/informace poskytnuté výrobcem v případě, že je kontrolovaná osoba v postavení výrobce/dovozce též dokladů, které prokazují, že u výrobku byla posouzena shoda stanoveným způsobem včetně technické dokumentace, jak mu kontrolující uložil v úředním záznamu ze dne 8. 6. 2022, identifikační kód 102206085902101 (dále jen „úřední záznam ze dne 8. 6. 2022“).
3. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce argumentoval obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný se s jednotlivými body odvolání zabýval, konkrétně uvedl, z jakých důvodů je neshledal opodstatněnými, odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobce v podané žalobě v *prvním žalobním bodu* tvrdil nedostatečné právní a skutkové posouzení odvolacích námitek, neboť na ně žalovaný reagoval pouze částečně a nepřezkoumatelně, odvolací námitku napadající nesprávný úřední postup vypořádal většinově konstatováním o vlastním logickém postupu a dostatečném odůvodnění. K tomu žalobce poukázal na § 3, 5 a 6 správního řádu, z nichž citoval, v postupu ČOI spatřoval porušení těchto zásad správního řízení.
5. Dále namítl nesprávný úřední postup z důvodu nekompletnosti obsahu správního spisu, není tak možné, aby správní orgán na základě takto konsolidovaných podkladů rozhodl správně. Tvrdil, že některé dokumenty ve spise zcela chybí, kdy ČOI do spisu založila vedle úředního záznamu ze dne 8. 6. 2022 sadu fotografií předmětného výrobku a rovněž fakturu ze dne 10. 4. 2022, tyto však byly přílohou daleko širšího podání jednatele vyzvané společnosti SAMSON KOSHER FOOD CORPORATION, Ltd., společnost s r. o. (dále jen „SAMSON“). Zbylé dokumenty, a to konkrétně Návod k použití – taktická vesta EPHOT pdf., Odpověď COI c. 1.pdf, Technická dokumentace – taktická vesta Ephot. pdf, v tomto spise zcela chybí a jsou nahrazeny slovy „mimo jiné“, i když právě tyto dokumenty dále ČOI u žalobce znovu vyžadovala, a ačkoliv ji podáním ze dne 10. 7. 2022 upozornil na to, že takové informace již v jiné souběžně běžící věci poskytl, a ČOI je částečně ke spisu připojila. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ČOI uvedla, že v rozsahu návodu k použití/informace poskytnuté výrobcem, dokladů prokazujících posouzení shody a technická dokumentace zůstala její výzva k součinnosti bez žalobcova vyjádření, k tomu z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí citoval.
6. Poukázal na jím podaný odpor (poznámka soudu-žalobcův odpor ze dne 2. 9. 2022 proti příkazu ze dne 12. 9. 2022, č. j. ČOI 11523/22/1000, dále jen „odpor“, „příkaz“), z něhož je dle jeho přesvědčení zřejmé, že se vyjádřil i k věci prokázání shody. Konstatoval, že ČOI popisuje výrobek jako taktickou vestu, vyžaduje prohlášení o shodě v souladu s citovanou

unijní úpravou na ochranný výrobek balistickou vestu, který ale předmětem kontroly není. Poukázal rovněž na své vyjádření, kde uvedl, že osobně doručil i doklady o pořízení jednotlivých výrobků od jednotlivých dodavatelů, což si bohužel nezaevidoval s důvěrou ve správný průběh řízení. Ve spise tato dokumentace rovněž chybí. Takovou vadu ale bylo možné bez zbytečného odkladu doložit na základě pouhé výzvy typu urgency, či výzvy na odstranění vad. podání. Jedná se tedy o nesprávné vedení spisové dokumentace, jako u podání ze dne 10. 7. 2022. Takto popsané námitky nedodržení zásady materiální pravdy žalovaný právně ani skutkově neposoudil a její dodržení neosvědčil.

7. Dále namítl ne hospodárnost vedení řízení, neboť ČOI po něm požadovala dokumenty, kterými již disponovala, a žalobce zmatečně a nedůvodně zatěžovala, ačkoliv jednatel žalobce poskytoval součinnost v této i v jiné věci identických výrobků. Takový nesprávný úřední postup musel nutně vést k nesprávnému rozhodnutí a žalovaný to nezhojil.
8. Tvrdil rovněž porušení zásady smírného odstranění rozporů, neboť nebyl ani jednou vyzván k odstranění vad podání, které ČOI považovala za nedostatečné, přičemž ČOI neprověřila jeho tvrzení za účelem odstranění rozporů. Naopak bez intenzivní snahy vydala příkaz, po jehož zrušení znovu sdělila, že má dostatek podkladů pro rozhodnutí, a ačkoli žalobce poučila o možnosti doložit další tvrzení, neinformovala jej např. taxativním výčtem nashromážděných podkladů, ze kterého by bylo možné seznat, že žalobcem zaslané podklady ve spise chybí.
9. Žalobce dále poukázal na nesprávnou interpretaci rozsudku Městského soudu v Praze ve sp. 10 Ca 250/2003 s tím, že se nedopouštěl nesoučinnosti a pokud vůbec, nikoli v rozsahu a s takovými následky, jak uvádí ČOI. Žalobce spolupracoval, byl kontaktní a na dotazy odpovídal. Nejednalo se o poruchu trvalého rázu. Postih je neadekvátní a nebyl uplatněn v situaci, která by takto tvrdý postih vyžadovala. Ve chvíli rozhodování ČOI již disponovala vším, co pro pokračování v řízení potřebovala. Žalovaný zcela rezignoval na skutkové a právní posouzení těchto námitek a vystačil si s nepřezkoumatelným vyjádřením.
10. Tvrdil naplnění podmínek liberace, neboť ve všech bodech součinnost před vydáním rozhodnutí poskytl v rámci možností a rozsahu, jakého byl schopen. Žalovaný mylně tvrdí, že se tak stalo až po vydání příkazu, který se odporem ruší. Trval na tom, že ČOI vydala rozhodnutí po poskytnutí součinnosti, k jejíž nedostatečnosti se nevyjádřila a učinil tak až žalovaný.
11. V *druhém žalobním bodu* žalobce namítal nepřiměřenou výši uložené pokuty, její nepřezkoumatelnost a tvrdil, že byla uložena na základě historických údajů bez snahy zjistit u žalobce aktuální stav. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 9/2008, namítal, že se jedná o pokutu likvidační, neboť je způsobila sama o sobě přivodit mu platební neschopnost, donutit jej ukončit podnikatelskou činnost nebo se v jejím důsledku může stát na dlouhou dobu jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splacení pokuty a zároveň je reálné riziko, že se dostane do existenčních potíží. V době vydání rozhodnutí nevykonával ekonomickou činnost, jež by se jakkoli podobala činnosti zjištěné na základě starých výkazů. Na aktuální situaci žalobce však ČOI a žalovaný rezignovali.
12. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí ČOI zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

II. Vyjádření k žalobě

13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný shrnul žalobní námitky a uvedl, že se s nimi vypořádal již ve správním řízení. K tomu poukázal na stranu 4 a 5 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobci v rozhodnutí vysvětlil podstatu věci, kdy zejména uvedl, že v posuzovaném případě byl předmětný výrobek zakoupen u distributora, jímž byla společnost SAMSON, která za dodavatele bez dalšího označila žalobce. K tomu předložila nabývací doklad, kde je žalobce jako dodavatel uveden. Žalovanému tedy nezbývalo, než se obrátit na žalobce s výzvou k součinnosti. Skutečnost, že se výzva k součinnosti obsahově do značné míry kryje s výzvou, na kterou reagovala společnost SAMSON, je dána tím, že žalovaný neměl zmapovaný dodavatelský řetězec. Zejména nevěděl, kdo je výrobcem či dovozcem, ani zda u předmětného výrobku byla posouzena shoda, tedy zda vyhovuje technickým požadavkům, proto se obrátil na žalobce jako na subjekt, který dle doložené faktury společnosti SAMSON předmětné výrobky dodal.
14. Žalovaný se rovněž vyjádřil k požadavku na poskytnutí návodu k použití informací poskytnutých výrobcem a nepovažoval jej za nepřiměřený. Společnost SAMSON poskytla kontrolnímu orgánu pouze stručný text, ze kterého není patrné, kdo jej vytvořil, ačkoli bod 1.4 příloha II. Nařízení stanoví povinnosti, které žalovaný ve vyjádření konkretizoval.
15. K tvrzení, že žalobce požadovanou součinnost poskytl znovu odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a podrobně z něj uváděl.
16. K zátěži pokutou konstatoval, že v době, kdy žalobce zaslal společně s odporem proti příkazu požadované podklady, byl již přestupek spáchán a bylo o něm vedeno správní řízení. Tedy to již nemohlo ovlivnit závažnost přestupku. Pokud jde o ekonomickou situaci žalobce, správní orgány obou stupňů vycházely ve svých úvahách z nejaktuálnějších podkladů, které byly dostupné, tedy z účetní uzávěrky za rok 2021, kterou ostatně i sám žalobce správním orgánům doložil. Dále uvedl, že aktuálně je ve Sbírce listin obchodního rejstříku dostupná účetní uzávěrka žalobce za rok 2022, která ovšem byla založena až po skončení správního řízení. Ani z ní však neplyne zhoršení ekonomické situace žalobce, spíše naopak. Skutečnost, že se žalobce nyní věnuje jiné ekonomické činnosti, nemá na posouzení jeho ekonomické situace pro účely zabránění likvidačním účinkům pokuty vliv.
17. Žalovaný uzavřel, že vytýkané porušení považuje za dostatečně prokázané a odůvodněné, uloženou pokutu za přiměřenou s ohledem na závažnost protiprávního jednání v době extrémně zvýšené poptávky po předmětném výrobku z důvodu válečného konfliktu na Ukrajině.
18. Podle obsahu vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Soud o věci jednal postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce důkazy neoznačil, soud proto vyšel z obsahu spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal a přistoupil k vypořádání žalobních bodů.
20. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů v nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Soud se předně věnoval námitce *prvního žalobního bodu*, jejíž podstatou je tvrzení o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť pokud by tomu tak bylo,

nemohl by se soud zabývat žalobními body věcně a musel by přistoupit k jeho zrušení. Soud však žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným neshledal. Vyšel přitom z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého *V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.*

22. V projednávané věci je z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný pečlivě a velmi podrobně reagoval na každou z odvolacích námitek, které žalobce uplatnil. Soud k tomu připomíná, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů podle ustálené judikatury správních soudů nahlíží jako na jeden celek. Pokud tedy žalovaný přisvědčil skutkovým zjištěním správního orgánu I. stupně a jeho právnímu posouzení a výslovně nereagoval na některý z odvolacích bodů, ale z kontextu jeho rozhodnutí je patrné, že přisvědčuje odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, nezakládá to bez dalšího nepřezkoumatelnost závěrů žalovaného. Liché je tak konstatování žalobce o tom, že žalovaný vypořádává jeho odvolací námitky většinově konstatováním o vlastním logickém postupu či dostatečném odůvodnění. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí správně předeslal, že žalobce i společnost SAMSON, ačkoli mají stejného jediného společníka a jednatele, jsou samostatnými prvními subjekty. U obou byla prováděna kontrola v souvislosti s distribucí předmětného výrobku, a u žalobce byla zahájena právě z důvodu, že jej SAMSON označil jako svého dodavatele. Žalovaný rovněž ve shodě se správním orgánem I. stupně vyšel z podstaty skutkových zjištění, které žalobce ostatně ani nerozporoval, a sice, že kontrolní pracovníci objednali předmětný výrobek na internetových stránkách, z nichž vyplynula informace, že se jedná o výrobek podléhající režimu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425, o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686ES v rozhodném znění (dále jen „Nařízení“). Soud tak ve shodě se žalovaným považuje za vypořádanou další z námitek žalobce, že se nejednalo o komerční výrobu, ale o výrobu válečnou, neboť válečný výrobek by spotřebitelům nabízen být nemohl, a tím spíše by byl dán důvod pro provedení kontroly a přijetí opatření, aby nebyl komerčně uváděn na trh.
23. Žalovaný dále v souladu se závěry prvostupňového správního orgánu vymezil neposkytnutí součinnosti žalobcem, spočívající ve zjištění, že poté, kdy kontrolní pracovníci předmětný výrobek zakoupili u distributora společnosti SAMSON a měli podezření na nesplnění požadavků stanovených právními předpisy, postupovali dále dodavatelským řetězcem ve snaze zjistit výrobce, eventuálně dovozce uvádějícího předmětný výrobek na trh. Společnost SAMSON při tom žalobce uvedla jako svého dodavatele výrobku. Žalobce ale požadovanou součinnost, aby sdělil, zda je výrobcem nebo dovozcem a pokud tomu tak není, od koho výrobek nabyt, neposkytl a tím znemožnil další postup kontrolního orgánu. Pokud žalobce v této souvislosti v odvolání namítal, že požadovanou součinnost poskytl s odkazem na doklady předložené společností SAMSON a dokumenty, které připojil jako přílohu k odporu proti příkazu, je třeba uvést, že jeho tvrzení neodpovídá obsahu spisového materiálu. Žalobce tak neprokázal, že by takové dokumenty ČOI předložil ve lhůtě stanovené výzvou, a nestalo se tak ani s podaným odporem proti příkazu. Ostatně žalobce sám připouští tím, že si potvrzení o takto tvrzeném doručení ČOI neopatřil.

24. Neobstojí ani tvrzení žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že jej ČOI nevyzvala k odstranění vad a nedodržela zásadu materiální pravdy. Žalovaný totiž na tuto odvolací námitku reagoval, nevyhověl jí a uvedl, že ČOI nemohla vydat žádnou výzvu k odstranění vad podání, které žalobce ČOI nezaslal. Z obsahu spisového materiálu, který soud ověřil, se při tom podává, že žalobce byl v příkazu informován od tom, z jakých podkladů ČOI vycházela a po podání odporu proti příkazu mu ČOI i sdělila, že byl správně spis o odpor doplněn. Žalovaný tedy reagoval na tvrzení žalobce o nedodržení zásady materiální pravdy, soud proto odmítá námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí i v tomto rozsahu.
25. Žalovaný nepominul ani další odvolací tvrzení žalobce, podle kterého po něm ČOI požadovala dokumenty, kterými již disponovala v jiné věci u téhož výrobku, resp. od společnosti SAMSON, pročez mělo dojít k porušení zásady hospodárnosti řízení. Jak vyplývá ze strany 5 žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný se touto odvolací námitkou zabýval, kdy výstižně poukázal na zjištěný skutkový stav a zopakoval, že se jedná o dva různé subjekty-žalobce a společnost SAMSON, a žalobce byl vyzván k součinnosti právě na základě z kontroly u SAMSON. Ani soud nespatřuje vadu v tom, že se výzvy k oběma společnostem v určitém rozsahu překrývají, neboť podle skutkového stavu byla společnost SAMSON distributorem předmětného výrobku, a žalobce byl jejím dodavatelem. Proto je důvodné, že kontrolní pracovníci po tomto zjištění vyzvali žalobce k součinnosti, aby se ujistili, že žalobce je distributorem předmětného výrobku a pokud ano, kdo mu výrobky dodal nebo pro případ, že byl výrobcem či dovozcem výrobků předložil doklady o shodě včetně technické dokumentace, tázali se na skladové zásady a identifikaci subjektu, který předmětné výrobky dodal, jakož i aby poskytl návod k jejich použití za situace, kdy SAMSON kontrolujícím poskytl jen stručný text, ze kterého není patrné dodržení bodu I.4 Přílohy II. Nařízení.
26. K otázce přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí k této odvolací námitce tak lze shrnout, že na ni žalovaný reagoval a jeho závěry nelze považovat za nepřezkoumatelné. Z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého důvodu požadoval objasnit skutkový stav a nárokoval u žalobce odpovědi na výzvu k poskytnutí součinnosti. Žalovaný totiž vysvětlil, co ze skutkového stavu vyplynulo na základě kontroly u společnosti SAMSON a z jakého důvodu se u žalobce dotazuje na skutečnosti další.
27. K tvrzeným vadám o nedostatku přezkoumání odvolací námitky o porušení zásady smírného odstranění rozporu soud poukazuje obsah spisového materiálu, z něž ve shodě s vyjádřením žalovaného nevyplývá, že by ČOI obdržela námitky ke kontrolnímu protokolu, ani že by žalobce poskytl tvrzené dokumenty dříve, než jako přílohu k odporu proti příkazu. Z toho je zřejmé, že žalobce požadované dokumenty nepředložil ani ve lhůtě stanovené výzvou, ani dne 10. 7. 2022, jak uvádí. Z obsahu spisového materiálu se podává, že dokument „Námitky ke kontrolnímu protokolu z 29. června 2022 a poskytnutí údajů – sp. zn. 76692/22/1000, č. j. 85357/22/1000, se dostalo do dispozice ČOI dne 13. 9. 2022 jako příloha odporu proti příkazu ze dne 2. 9. 2022. Příkazem ale již bylo zahájeno řízení ve věci samé, tj. ve věci, která byla následně završena pokutou žalobci za neposkytnutí součinnosti.
28. Ani v tomto rozsahu tedy nelze přisvědčit žalobci, že by žalovaný nereagoval na jeho námitku porušení zásady smírného odstranění rozporu, neboť se tak stalo v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 4 a 5, byť v souvislosti s jinou odvolací námitkou, které se však svou podstatou překrývají. Žalovaný tak nemohl reagovat ani tvrzení žalobce o absenci snahy správních orgánů využít jiné represivní nástroje, neboť je z odůvodnění žalobou

napadeného rozhodnutí patrně, že použití nerepresivních nástrojů, jimiž zřejmě žalobce míní neuložení pokuty, neodpovídal zjištěný skutkový stav, tj. zjištění, že žalobce na výzvu k součinnosti ve stanovené lhůtě ani ke dni vydání příkazu nereagoval.

29. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, z jakého důvodu vyšly z rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 10 Ca 250/2003 a dospěly k závěru o tom, že žalobce neposkytl součinnost, za což mu uložily pokutu.
30. Žalovaný se neopomněl vypořádat ani s námitkou ohledně nesplnění podmínek pro liberaci a na straně 5 a 6 svého rozhodnutí vysvětlil, z jakých důvodů liberační důvody splněny nebyly.
31. Žalovaný tak dostal požadavkům, která na jeho rozhodnutí klade zákon (výše zmíněný § 68 odst. 3 správního řádu), ale i ustálená judikatura správních soudů, v níž aktuálně „NSS připomíná, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, tedy nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů, kvůli kterým skutečně nelze rozhodnutí věcně přezkoumat (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak musí být „vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). [17] Správní orgán nemusí výslovně reagovat na každou dílčí námitku. V rovině věcného posouzení může vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníků neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. již cit. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 92/2012, bod 28, nověji rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23).“
32. Žalobní námitka není důvodná.
33. V druhém žalobním bodě tvrdil žalobce nepřiměřenost uložené pokuty, nezohlednění jeho aktuálního stavu a skutečnost, že správní orgány vyšly při stanovení výše pokuty pouze tzv. historických údajů, aniž by vynaložily snahu zjistit současný stav. Z odůvodnění obou správních rozhodnutí je přitom zřejmé, na základě jakých skutečností správní orgány uvažily zjištěné majetkové poměry žalobce a na základě jakých právních předpisů dospěly k závěru, že je výše stanovené pokuty přiměřená daným skutkovým okolnostem. Správní orgány se zabývaly, jak způsobem spáchání přestupku, tak jeho následky, ale i skutečností, že žalobce svou nesoučinností bránil efektivnímu průběhu kontroly, a právem uzavřely, že uložená pokuta odpovídá povaze a závažnosti přestupku s přihlédnutím k tomu, že by její výše měla žalobce motivovat k tomu, aby nadále s kontrolními pracovníky spolupracoval.
34. Správní orgány nepominuly ani hrozbu případných likvidačních účinků pokuty a vyšly z dostupných údajů, kterými ke dni rozhodování byla účetní uzávěrka žalobce za rok 2021 založená ve Sbírce listin obchodního rejstříku a předložena i žalobcem v průběhu řízení. Zohlednily ve svých úvahách i relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu a soud jejich závěrům nemá čeho vytknout. Obsah pojmu „likvidační pokuta“ definoval v usnesení ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008-133 (pod bodem 27. na listu č. 140 usnesení) rozšířený senát Nejvyššího správního soudu tak, že „Likvidační pokutou“ je sankce, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o

podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“ Taková zjištění však ze skutkových okolností v nyní projednávané věci neplynou. Uloženou pokutu ve výši 100 000 Kč z maximální výše 500 000 Kč (§ 15 odst. 2 kontrolního řádu) za zjištěných skutkových okolností tak nelze považovat za nepřiměřenou.

35. Pro úplnost soud uvádí, že pokud měl žalobce jiné informace o svých majetkových poměrech, měl je správním orgánům sdělit a nikoli jim pouze poskytnout účetní uzávěrku za rok 2021 a následně vytýkat, že správní orgány tyto údaje neaktualizovaly, když jím k tomu sám prostor neposkytl a veřejně dostupné údaje (obchodní rejstřík) jim takové informace neposkytovaly.
36. Žalobní námitka není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

37. Soud proto žalobu jako nedůvodnou postupem podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 30. října 2023

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu